R5624

More Convincing Evidence Demanded

மிகவும் உறுதியான ஆதாரம் தேவைப்படுகிறது

"அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு." யோவா.20:27

மேலே கூறப்பட்டுள்ள தலைப்பு வசனம் பதினோரு சீஷர்களில் ஒருவனாகிய தோமாவும் மேல் அறையில் இருந்தபோது, நமது கர்த்தர் தரிசனமான போது தொடர்புடையது ஆகும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக நமது ஆண்டவர் தமது சீஷர்களுக்கு தரிசனம் அளித்தபோது பரிசுத்த தோமா அவர்களுடன் இருக்கவில்லை என்பது இந்த கூற்றி–ருந்து நமக்குத் தெரிகிறது. பத்து சீஷர்கள் பரிசுத்த தோமாவிடம், நாங்கள் கர்த்தரைக் கண்டோம் என்று கூறியபோது, பரிசுத்த தோமாவினால் நம்ப இயலவில்லை. அவர்கள் கூறியதெல்லாம் கட்டுக்கதையாக தோமா வுக்குத் தோன்றியது. அவர்கள் மிகவும் சுலபமாக

நம்பிவிட்டார்கள் என்றும், தான் நம்புவதற்கு மிகவும் உறுதியான ஆதாரம் தேவை என்றும் தோமா கூறினார். நம்முடைய கர்த்தரின் கைகளில் ஆணிகளினாலுண்டான காயத்தை தான் கண்டு, அந்த காயத்திலே தன் விரலை விட்டு, தன் கையை அவருடைய விலாவிலே உள்ள காயத்திலே போட்டாலொழிய நம்பமாட்டேன் என்று தோமா கூறினார்.

இது சிலருக்கு மிதமிஞ்சிய அவிசுவாசத்திற்கு உதாரணமாகவும் பத்து பேர் கடந்து சென்ற அனுபவத்தின் சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமில்லாதிருப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இன்னும் சிலருக்கு இது வினோதமாகக் காணப்படவில்லை. மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக மரித்து, கல்லறையிலே அடக்கம் பண்ணப்பட்ட ஒருவர், தான் உயிரோடு இருப்பதாக பிரசன்னமாகி வெளிப்பட்டார் என்று சொல்லுகிறதை நம்மில் சிலர் நம்புவது கடினமான காரியமாக இருக்கும். இன்னும் விசேஷமாக அறைக்கதவுகள் மூடப்பட்டிருக்கும்போது தோன்றினார் என்பதும், அறைக்கதவுகள் இன்னும் மூடப்பட்டிருக்கும் போது மறைந்து விட்டார் என்பதும் நம்பமுடியாததாக இருக்கும். நாம் தோமாவின் இடத்தில் இருந்திருந்தோமானால்,"இது எப்படி முடியும் என்பதைக் காண்பியுங்கள்" என்று கூறியிருப்போம். இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தை நாம் பெற்றிருந்தோமானால், "ஏதோ ஒன்றை பார்த்ததாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்; நீங்கள் உண்மையைச் சொல்வதாக நினைக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்" என்று நாம் சொல்-யிருப்போம். நாம். மாறுபட்ட மனம் சார்ந்த குணமுடையவர்களாக இருக்கிறோம். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிலருக்கு நம்புவது சுலபமாக இருக்கிறது.

பரிசுத்த தோமா கண்டிக்கப்படவில்லை

எனினும் இந்த சமயத்தில் இயேசு விரும்பத்தக்க விளக்கத்தைக் கொடுத்தார். சீஷர்கள் கூடியிருக்கும்போது நமது ஆண்டவரின் முதல் தரிசனம் வாரத்தின் முதலாம் நாளில் இருந்தது என்றும் இரண்டாவது தரிசனம் அதே சூழ்நிலையில் எட்டு நாட்களுக்குப் பின்பு வாரத்தின் முதலாம் நாளில் இருந்தது என்றும் நாம் நம்புகிறோம். தோமா இருந்தபோது, இயேசு அவரிடம் கூறியதாவது: "நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போடு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு." (யோவான் 20:27) இவைகள்தான் தோமா எதிர்பார்த்த ஆதாரங்களும் ரூபகாரமுமாகும். இந்த வார்த்தைகளில் எந்தவித விசேஷித்த கண்டனத்தையும் நமது ஆண்டவர் தோமாவிடம் கூறவில்லை. தோமாவை நம்பவைப்பதற்கு தேவையான ரூபகாரங்களை கர்த்தர் அவனுக்கு கொடுத்ததாக தெரிகிறது. மற்ற பத்து சீஷர்களின் கூற்றை நம்புவதற்கு உறுதியான ஆதாரம் தேவை என்று கேட்ட தோமாவுக்கு மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை என்றும் தெரிகிறது. தோமாவின் விருப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தால், மறுப்பு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எனினும் நமது கர்த்தர் கூறினதாவது: "கண்டு விசுவாசிப்பவனைக் காட்டிலும் காணாமல் விசுவாசிப்பவனே பாக்கியவான்." இதுதான் நமது நிலைமை. காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கும் கர்த்தர் ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தை குறிப்பிடுகிறார். பரிசுத்த தோமா இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை சாட்சியங்களையும் ரூபகாரங்களையும் கொண்டு நாம் ஞாபகத்தில் வைக்கிறோம். பத்து பேர் சில காரியங்களை ஒரு இரவிலே பார்த்ததாகக் கூறினால். நாம் மறுரூப மலையில் ஒரு தரிசனத்தை பார்த்ததுபோல இதுவும் ஒரு தரிசனமாக இருக்காதா என்று நாம் ஆச்சரியப்படுவோம். அவர்களுக்கு ஒரு கனவோ அல்லது பிரமையோ ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என்று நமக்குத் தோன்றும். எனினும் இங்கே பரிசுத்த தோமா நம்மில் சிலர் இருக்கிறது போல புத்திசா-யானவராகவும் நடைமுறைக்குரியவராகவும் இருந்தார். ஆனால் நிரூபணம் கொடுக்கப்பட்டபோது, விளக்கம் காண்பிக்கப்பட்டபோது, அது ஒரு மாயத் தோற்றம் அல்ல, ஒரு மாமிச சரீரத்தில் கர்த்தர் தனக்கு முன்பாக நின்றார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். இந்த சம்பவம் நம்மில் அநேகரது விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

நமது ஆண்டவரின் முதலாவது தரிசனத்தில் பரி.தோமா இல்லாதிருந்தது, ஒரு செயல் விளக்கம் காண்பிக்கப்படுவதற்கும், அதனிமித்தம் நம்மில் சிலர் சுலபமாக நம்புவதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. சீஷர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட விசுவாசம் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது என்று இதன்மூலம் காண்கிறோம். "விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்." (எபி.11:6) நம்முடைய ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதல் குறித்து சீஷர்களுக்கு சந்தேகம் இருந்திருந்தால், அவர்கள் நமக்கு ஒரு தெளிவான சாட்சியத்தை இந்த காரியத்தில் கொடுத்திருக்க முடியாது. நாமும் உண்மைகளை அறிந்திருக்க முடியாது. இசைவான சாட்சியமும் நிரூபணமும் நமக்கு கிடைக்காதிருந்தால் அவர் பரலோகத்திற்கு சென்றுவிட்டார் என்று சிலரும் வேறு மாதிரியாக சிலரும் நினைத்திருப்பார்கள். பதினோரு சீஷர்களும் முழுவதுமாக நம்பவேண்டும் என்பது நமது ஆண்டவரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. அவர்கள் அவரை பரலோகத்திற்குச் சென்ற இரட்சகர் என்றும் பரிந்து பேசுகிறவர் என்றும் முழுமையாக நம்பியிருக்காவிட்டால், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக் கொள்ள

தயாராயிருந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்காவிட்டால், ஊழியத்திற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருந்திருக்க மாட்டார்கள்.

நமது கர்த்தரின் ஊழியத்தில் இந்த நாற்பது நாட்கள் மிகவும் முக்கியமான பகுதியாக காணப்படுகிறது. ஏனெனில் சுவிசேஷ செய்தியின் வெற்றி அனைத்தும் அவர்களையே சார்ந்திருந்தது. இந்த செய்தி தேவ தூதர்களால் அல்ல, மனிதர்களாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட இருந்தது. இந்த மனிதர்களுக்குத்தான் அவர் தரிசனம் கொடுத்தார். அவர்கள் கண்டதையும் நம்பினதையும் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தங்களது விசுவாசத்தை இழந்து தங்களது சொந்த வாழ்க்கைக்கு சென்றிருப்பார்களேயானால், அது தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு முற்றிலுமாக மாறானதாக இருந்திருக்கும்.

இயேசு நான்கு தடவை தரிசனமானார் – ஒரு தடவை ஸ்தீரீகளுக்கு காலையில் உயிர்த்தெழுந்தபோது, இன்னொரு தடவை அதே நாளில் அவரது இரண்டு சீஷர்கள் எம்மாவூருக்குச் சென்றபோது; பிறகு அதே மாலையில் பத்து பேர் மேல் அறையில் இருந்த போது; அதன் பிறகு ஒரு வாரம் கழித்து, பரி. தோமாவும் மற்ற பத்து சீஷர்களும் இருந்த போது இந்த தரிசனம். அதன் பிறகு இரண்டு மூன்று வாரம் அவரைக் காணாமலும் அவரது குரலைக் கேட்காமலும் கடந்தன. அவர்களது விசுவாசத்தை வளர்ப்பதற்கு இயேசு அவர்களுக்கு சில காலத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் இங்கேயும் அங்கேயும் காற்றைப்போல் செல்வதற்குரிய ஆவிக்குரிய வல்லமையை பெற்றிருந்தார் என்ற இந்த நிரூபணத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இப்படியெல்லாம் இருந்தும் கூட, அவர் அவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று எதுவும் கூறாததால், தங்களது மீன் பிடிக்கிற தொழிலுக்கு செல்வதுதான் சரியானது என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

இந்த ஒரு நேரத்திற்காகத்தான் இயேசு காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் ஆச்சரியங்களையும் சந்தோஷங்களையும் பெறுவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் மீன் பிடிக்கிற தொழி--ருந்து திரும்பியவுடன் அவர்களுக்கு தேவையான பாடத்தை அவர்களுக்கு போதிப்பதற்கு அவர் அவர்களுடன் காணக்கூடாதபடி இருந்தார். இதனிமித்தம் அவர்கள் ஒரு மீனைக் கூட பிடிக்க முடியவில்லை. எந்த மீனும் அவர்களது வலைக்குள் (அகப்படவில்லை) போகும்படி அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் இரவு முழுவதும் கஷ்டப்பட்டு ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை.

காலையிலே இயேசு கடற்கரையில் நின்று கொண்டிருந்தார். மூன்று வார காலமாக அவர்கள் அவரை பார்க்கவில்லை. முத-ல் அவர் இயேசு என்று அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள். படகுக்கு அந்தப்பக்கமாக வலையைப் போடும்படி அவர்களுக்கு அவர் கூறினார். படகுக்கு ஒரு பக்கத்தில் மீன் கிடைக்கவில்லையென்றால் அடுத்தப்பக்கமும் சாதாரணமாக மீன் கிடைக்காது. இந்த கொஞ்ச தூர வித்தியாசத்தில் எந்த வேறுபாடும் இருக்காது. இரவு முழுவதும் முயற்சித்தும் ஒன்றும் கிடைக்காததினால். அவர்கள் எதையும் செய்ய தயாராக இருந்தார்கள். ஒரு சில அடிகள் தூரத்தில் வலையைப் போடுவது விவேகமான செயலாக இல்லாதிருந்தாலும் நம்பிக்கையை முற்றிலும் இழந்திருந்ததால், அந்த அந்நியரின் யோசனையை பின்பற்ற தயாராக இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படியே வலையைப் போட திரளான மீன்கள் கிடைத்தது. அது ஒரு அற்புதம், ஏனெனில் வலை முழுவதும் நிரம்பியிருந்தது. தெய்வீக வல்லமையினால் ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவி திரளான மீன்களை ஒன்று சேர்த்தது ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த செயல் அல்ல.

இந்த அனுபவத்தினால், சீஷர்களுக்கு இரண்டு பெரிய பாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. அதாவது தெய்வீக ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் செய்து வந்த மீன் பிடிக்கும் தொழி-ல்கூட வெற்றிபெற முடியாது. மனிதர்களை பிடிக்கக்கூடியவராகிய அவர், அவர்களுக்கு தேவையானதைக் கொடுக்க தெய்வீக வல்லமையுடையவராக இருக்கிறார் என்பது இரண்டாவது பாடம். அதாவது அவர்களுக்கு மீன்களை கொடுப்பதற்கான வல்லமையை பெற்றிருக்கும்போது, அவர்களது தேவைகளையெல்லாம் நிறைவு செய்வதற்குரிய வல்லமையை பெற்றிருந்தார். இன்னும் அவர்கள் கரைக்கு வந்தபோது, அவர் சில மீன்களை சமைத்து வைத்திருந்தார். அதாவது அவர் வலையில் பிடித்த மீன்களை நம்பியிருக்கவில்லை. அந்த வல்லமை, தெய்வீக வல்லமையாக, அபரிமிதமான வல்லமையாக இருந்தது என்பதை நாம் நிச்சயமாக அறியவில்லை. இந்த அனுபவம் சீஷர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு கடைசியான சான்று விளக்கமாக ஆனது. அவர் இயேசு என்று சீஷர்கள் அறிந்தபடியினால், அவர் யார் என்று அவர்களில் யாரும் கேட்கவில்லை. அவர்கள் இதுவரையில் செய்து கொண்டிருந்தது என்ன என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதையும் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கவும் எடுக்கவும் தமக்கு முழுமையான அதிகாரம் உண்டு என்பதையும் அவர் அவர்களுக்கு காண்பித்தார். அவர்களுக்கு எந்த இடத்திலும் எதையும் கொடுக்ககூடியவராக இருக்கிறார் என்பதை உணர்வதற்கு பெரிய ஊக்கமூட்டக் கூடிய ஒன்றாக அது இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் இனி உலகத்திற்கும் அதன் தொழிலுக்கும் திரும்பி போக வேண்டாம் என்பதையும் உணர்த்தக்கூடியதாக இருந்தது. ஏனெனில் அவர் உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் அவர்களுடனே கூட இருப்பார். (மத்.28:20)

பின்னும் கர்த்தர் இன்னும் இரண்டு முறை அதாவது மொத்தத்தில் ஏழு முறை அவரது

சீஷர்களுக்கு தரிசனமானார். பிறகு அவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளிப் போனார். பின்னொரு சமயத்தில் அவர் பரி. பவுலுக்கு தரிசனமானார். இந்த பல்வேறு செயல்முறை விளக்கங்களின் மூலம் இயேசு தமது சீஷர்கள் இரண்டு பெரிய காரியங்களை நம்பும்படிச் செய்தார். முதலாவது இனி அவர் மரித்தவர் அல்ல, அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்பது; இரண்டாவது அவர் உயர் பேரளவான வல்லமை உடையவராயிருந்தார் என்பது. “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (மத்.28:18) இந்த மகாபெரிய ஜீவி அவர்களது ஆண்டவர் ஆகும். அவர் எதையும் இழக்கவில்லை. அவர் மரணத்திற்குள் சென்று வெளியே வந்ததால் அநேகமானவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஆகையால் அதிக நம்பிக்கையை அவர்மேல் அவர்கள் பெற்றிருக்கக் கூடும். அவர்கள் போய், அவரது மரணத்தைக்குறித்தும், அவர் உயிர்த்தெழுந்த உண்மையைக் குறித்தும், தேவனிடத்திற்கு, பரலோகத்திற்கு அவர் எழுந்தருளிப் போனது குறித்தும் பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்படுத்துத-னால் சொல்லக்கூடும். அவர்கள் முழுமையாக நம்பச் செய்யப்பட்டிருக்காவிட்டால் இந்த காரியங்களில் எதையும் அவர்கள் செய்திருக்க முடியாது.

பரி.தோமாவின் சந்தேகத்தை இயேசு குறை கூறினார் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. பரி.தோமாவைப் போல் மனோபாவம் உடையவர்களுக்கு இது மிகவும் திருப்திகரமான காரியமாக இருக்கிறது. சிலருக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான ரூபகாரம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் பரி. தோமாவின் செய-னால் முழு சபையும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் சீஷர்களில் ஒருவராக இருந்து, இயேசு தரிசனமானபோது நாம் இல்லாதிருந்தோமானால், மற்றவர்கள் சொல்லும் போது, நாம், “பண்பாளர்களே, நீங்கள் கனவு காண்கிறீர்கள். உங்களுடைய குழப்பத்திலும், ஆச்சரியத்திலும் நீங்கள் ஒரு மந்திர தந்திர கதையை சொல்லுகிறீர்கள்” என்று கூறியிருப்போம். திருப்தியான ஒரு நிரூபணத்தை நாம் கேட்டிருப்போம். இப்போது கர்த்தர் இந்த ரூபகாரத்தை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். இது நமக்கு ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது.

ஆவியின் ஜீவிகள் பெற்றிருக்கும் வல்லமை

மேல் அறையில் காற்றைப்போல இங்கேயும் அங்கேயும் போகக்கூடிய வல்லமையுடன், தான் இனி மரித்தவர் இல்லை என்று மெய்ப்பிக்கும்படியாக ஒருவர் இருந்தார் என்ற உண்மையே இயேசு மரிதோரி-ருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. பரி.தோமாவும் மற்ற சீஷர்களும் பார்த்த சரீரம், சிலுவையிலே அறையப்பட்டு, யோசேப்பின் கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்ட சரீரம் அல்ல, ஆனால் இயேசுவின் சரீரத்தைப் போன்று அதே முகபாவம், அதே கைகள், அதே கால்களுடன் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சரீரமாகும். இயேசு, “எனக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறது போல ஒரு ஆவிக்கு இராதே” என்று கூறி தமது சரீரத்தைக் காண்பித்தார். அவர் மாம்சமும் எலும்புகளும் உடையவராகயிருந்தார்.

பரி.தோமாவும் மற்றவர்களும் எப்படி ஒரு ஆவி ஒரு சரீரத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்தறிய முடியவில்லை. உண்மையிலேயே நமக்கு தெரிந்திருக்கிறபடி பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இது எப்படி நடக்கக்கூடும் என்பது நமக்கு புரியவில்லை. எனினும் தேவ தூதர்கள் மனிதர்களைப் போல தோன்றி, நடக்கவும், புசிக்கவும், பேசவும் முடியும் என்பதை நாம் அறிவோம். பலவிதமான கெட்ட ஆவியின் ஜீவிகள் நோவா காலத்தில் தோன்றி மனிதர்களைப் போல வாழ வாஞ்சித்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இதை சீஷர்கள் அறிந்திருந்தும், இதை கர்த்தருக்கு பொருத்திப் பார்க்க தோன்றவில்லை. இந்த காரியங்களை கர்த்தருக்கு, பொருத்திப் பார்க்க, அதாவது எப்படி ஒரு ஆவியின் ஜீவி அவர்களுக்கு முன்பாக மாம்ச சரீரத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் அல்லது விட்டுவிட முடியும் என்பதனை கற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இது கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு காரியமாக இருந்தது.நாம் புரிந்து கொண்டது போல, அவர்களும் பரிசுத்த ஆவியை பெற்ற போது. இந்த காரியத்தைக் குறித்து பின்னாலே நன்றாக புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு நல்ல அறிவுக்கு நாம் வரும் போது இந்த அளவிற்கு பரிசுத்த ஆவி நமது புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு வழி நடத்தியிருக்கிறது.இன்னும் நாம் அதை புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும், இவைகளை நாம் விசுவாசிக்கக் கூடிய மனோநிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் இது எப்படி நடக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள தத்துவ காரியங்களில் புக வேண்டியிருக்கும். அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தரின் சரீரத்தை உயிர்த்தெழுத-ல் கண்டதாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை. அவர் இனி மானிட ஜீவியல்ல, ஒரு ஆவியின் ஜீவி என்பதற்கான ரூபகாரத்தைக் கண்டார்கள். உயிர்த்தெழுதலைச் சார்ந்த எந்த ஒரு காரியத்தைக் காட்டிலும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு தேவையான சரீரத்தை உருவாக்குவது ஒரு பெரிய அற்புதம் அல்ல.